

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15

Tel: 443-5573/33104

Fax: 443-5733/33133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/935–20/2012. P.

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

Előadó: dr. Nánási Zoltán r. hdgy.

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **budapesti** lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 275/2013. (X. 9.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közzétételétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) (...) ügyvéd
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2012. augusztus 7-én elektronikus úton (e-mailben) tett panaszt a Panasztestületnél a vele szemben 2012. augusztus 4-én és 6-án foganatosított rendőri intézkedésekkel szemben.

Panaszában leírta, hogy édesanyját 2012-ben jogerősen elítélték egy ingatlancsalási ügyben. Édesanyja a panaszos és felesége lakásában soha nem lakott, nem tartózkodott, oda nem volt bejelentve sem, ennek ellenére a Rendőrség több alkalommal kereste nála az édesanyját. A panaszos felkereste a Fővárosi Bíróságot is, annak közlése érdekében, hogy édesanyja nem található meg az ő címén, és hogy a bíróság ne küldjön a címére több levelet. Az ügyben a panaszos a Nemzeti Adatvédelmi- és Információszabadság Hatósághoz is fordult. Beadványában megjegyezte, hogy az ő címén található egy ingatlaniroda székhelye is, melyet egy 2005-ös ingatlancsalási ügygel „összemosztak”.

2012. augusztus 4-én 12:00 óra körüli időben a rendőrök a panaszosnál keresték az édesanyját. A panaszos behívta a rendőröket, megmutatta nekik, hogy a keresett személy nem tartózkodik a lakásban, valamint megkérte őket, hogy ne jöjjenek többet. Ennek ellenére az eset 2012. augusztus 6-án, hajnali 05:00 óra körüli időben megismétlődött, ezért a panaszos közölte a rendőrökkel, hogy édesanyját hol keressék.

A panaszos 2012. augusztus 6-án személyesen megjelent a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányságon, hogy tájékoztassák, kik és miért jelentek meg nála édesanyja elővezetésével kapcsolatosan, azonban itt a panaszával nem foglalkoztak érdemben, illetve jegyzőkönyvet sem kapott. Ezt követően megjelent a BRFK Teve utcai épületében, ahol azt a tájékoztatást adták neki, hogy panaszát nem tudja személyesen megtenni, menjen haza, és írja le azt, majd vigye be személyesen, vagy adja fel postán. A panaszost tájékoztatták arról is, hogy „akár még 10 év múlva is ki fognak járni” a címére, és az ügyben nem tud tenni semmit annak érdekében, hogy ezt megakadályozza.

A panaszos a fenti beadványához 2012. augusztus 10-én kiegészítést tett, melyben leírta, hogy 2012. augusztus 9-én „újabb rendőri zaklatás áldozata” lett a feleségével együtt, mert édesanyját ismételten az ő lakásukból próbálta meg elővezetni két rendőr, akik adataikat nem közölték. A panaszos leírta, hogy az összes rendőri intézkedéssel szemben panaszt tett az illetékes rendőrkapitányságon.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedések kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéseket, melyek során édesanyját az ő lakásáról próbálták meg több alkalommal – sikertelenül – elővezetni, büntetése letöltésének megkezdése céljából;
- azt, hogy panaszával sem a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányságon, sem a BRFK Teve utcai épületében nem foglalkoztak érdemben, valamint hogy jegyzőkönyvet sem kapott a panaszáról;
- a vele szemben 2012. augusztus 9-én eljáró rendőrök azonosításának elmaradását.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedésekkel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában az alábbiakat állapította meg:

- mivel a bíróság a panaszos édesanyjának elővezetését jogszerűen rendelte el, nem sérült a panaszos magán- és családi élet tiszteletben tartásához fűződő joga amiatt, hogy a Rendőrség a határozatban foglaltaknak megfelelően, a panaszos lakcíméről kísérelte meg elővezetni a panaszos édesanyját;
- mivel a Rendőrség az elővezetés sikertelenségéről csak 21 nappal az utolsó elővezetési kísérlet után értesítette az elrendelőt, ezen mulasztása miatt sérült a panaszos magán- és családi élet tiszteletben tartásához fűződő joga;
- az elővezetések időpontjának megválasztását illetően nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga;
- a Panasztestület nem tudta megállapítani, hogy a rendőrök eleget tettek-e az Rtv. 20. §-ban írt azonosítási kötelezettségüknek;
- a jegyzőkönyv felvételének elmaradása nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, a rendőrök által az elővezetéssel kapcsolatban adott tájékoztatások pedig nem rekonstruálhatók pontosan, így a Panasztestület nem tudta megállapítani, hogy történt-e alapjogsértés.

A megvalósult alapjogsérelem a Panasztestület megítélése szerint – „*jellegénél fogva*” – elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A panaszolt rendőri intézkedés tevékenységsorozata összetett tényállást képez, amelynek minden részletre kiterjedő tisztázására formalizált eljárásban a Panasztestületnek – törvényi felhatalmazás hiányában – nem volt módja, azonban a Ket. alapján folytatott eljárásban történő döntés előkészítése azt szükségessé tette.

Annak érdekében, hogy a közigazgatási hatósági eljárás során foganatosítandó eljárási cselekmények (elsősorban annak tisztázása, hogy a panaszos édesanyjának elővezetését a bíróság milyen okmányok alapján rendelte el a panaszos lakcíméről) az eljárás törvényes határidőben történő befejezését ne veszélyeztessék, az ügyintézési határidőnek a 29000–105/935–10/2012. sz. végzéssel 2013. december 30. napjáig történő meghosszabbítására iránt rendelkeztem.

A fentiekre tekintettel 2013. november 19-én sor került a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály belföldi jogsegély keretében történő megkeresésére, a panaszos édesanyjának lakcíme (tartózkodási helye) tekintetében (a teljesítés időpontja: 2013. december 5.). A hivatal tájékoztatása szerint a panaszos édesanyja nem rendelkezett bejelentett lakó- illetőleg tartózkodási hellyel a panaszos lakásán.

Ezek után szükségessé vált a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának megkeresésére azon kérdés tekintetében, hogy a bíróság a panaszos édesanyjának elővezetését mire alapozva (milyen dokumentum, okmány tartalma alapján),

illetőleg kinek a nyilatkozata alapján rendelte el a panaszos címéről. Erre 2013. december 10. napján – a Ket. 26. § (1) bek. c) pontja alapján, belföldi jogsegély keretében – 29000-105/935-12/2012. P. számon került sor. A megkeresést a tértivevény szerint 2013. december 13-án átvették.

A megkeresésre a Ket.-ben meghatározott 8 napos határidőn belül nem érkezett válasz, és annak meghosszabbításáról sem értesítés. A Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának tájékoztatása szerint a megkeresést nem kapták meg, így az telefax útján ismételt megküldésre került. A fentiekre tekintettel a Ket. 26. § (7) bekezdés által előírt, a belföldi jogsegély megválaszolásának elmulasztása miatti, határidő túzésével történő tájékoztatás kérését mellőztem. A fenti eljárási cselekmények a Ket. 33. § (3) bek. b) pontja alapján az ügyintézési határidőbe nem számítanak bele, ezért a határidő 2013. december 10. napja óta nyugodott.

A megkeresés megválaszolására 2014. január 13-án került sor.

A fentiek alapján a közigazgatási hatósági eljárás ügyintézési határideje az alábbiak szerint alakult:

- az eljárás megindításának (a Panasztestület állásfoglalása iktatásának) időpontja: 2013. október 30. napja, az eljárás befejezésének eredeti határideje 2013. november 29. napja;
- az ügyintézési határidő meghosszabbítására 2013. november 19-én került sor, a meghosszabbított ügyintézési határidő lejárt 2013. december 30. napja;
- a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály belföldi jogsegély keretében történő megkeresésére 2013. november 19-én került sor, a megkeresés teljesítésének időtartama a Ket. 33. § (3) bek. b) pontja alapján az ügyintézési határidőbe nem számít bele;
- a megkeresés teljesítése 2013. december 5-én történt meg, az ügyintézési határidő így 2014. január 13. napja lett;
- a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának megkeresésére 2013. december 10-én került sor, a megkeresés teljesítésének időtartama a Ket. 33. § (3) bek. b) pontja alapján az ügyintézési határidőbe nem számít bele;
- a megkeresés teljesítése 2014. január 13-én történt meg, az eljárás befejezésének napja – az ügyintézési időből a határidő nyugvása miatt fel nem használt 35 napot is beszámítva – 2014. február 17. napja.

IV.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2012. augusztus 7-én kelt panaszbeadványa, és annak 2012. augusztus 10-i kiegészítése;
- a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányság vezetőjének 01150-105/11-6/2012. P. sz. összefoglaló jelentése;
- a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének 01150/6052-39/2012. ált. sz. értesítése a Fővárosi Törvényszék Bv-csoportja felé;
- Budapest Rendőrfőkapitányának 01000-105-1065/10/2012. P. sz. levele;
- Ügyeleti Eseménynapló (másolatban, 5 lap);
- A Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának Szv.1270/2012/6. sz.

- elővezető parancsa;
- A BRFK XV. ker. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Járőr Alosztály munkatársainak 01150/6052-9/2012. ált. sz. jelentése.

V.

A rendőri intézkedések ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások kapcsán álláspontom a következő:

1.) A panaszos sérelmezte a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéseket, melyek során édesanyját az ő lakásáról próbálták meg több alkalommal – sikertelenül – elővezetni, büntetése letöltésének megkezdése céljából.

Az Rtv. 34. §-a alapján:

„(1) A rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri vagy oda útba indítja.

(2) Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a rendőrségen a szükséges ideig - legfeljebb 12 óra időtartamra - vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(3) Az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 33–34. §-a alapján:

„33.§ (1) Elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet fogatosítani. (...)

34. § (1) Az elővezetési határozatot vagy végzést a rendőr előzetes igazoltatás után ismerteti az elővezetendő személlyel, utána kézbesíti.

(...)

(5) Ha az elővezetés bármely okból nem hajtható végre, ezt a körülményt a rendőr haladéktalanul jelenti szolgálati előjárójának, aki erről, valamint a végrehajtást akadályozó okról soron kívül tájékoztatja az elrendelőt.”

Az elővezetés tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállás állapítható meg:

A Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 2012. július 24-én, Szv.1270/2012/6. számú elővezetési parancsában rendelte el K. A.-né elítélt (a panaszos édesanyja) Budapest XV. kerületi lakos elővezetését, mivel őt a Fővárosi Ítéltábla – mint másodfokú bíróság – jogerősen börtönbüntetésre ítélte, azonban K. A.-né a büntetése letöltését nem kezdte meg. A bíróság az elővezető parancsban a Budapest XV. ker. Nyírpalota u. 24. III/17. sz. alatti lakást jelölte meg az intézkedés fogatosításának helyeként, mely egyúttal a panaszos és felesége lakcíme. A bíróság úgy rendelkezett, hogy K. A.-né elővezetését erről a címről kell végrehajtani, ha pedig ennek akadálya van, annak okát a Rendőrségnek közölnie kell a bírósággal.

Az elővezetési parancs a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányságon 01150-6052/2012.ált. számon került iktatásra, végrehajtására az Rtv. 34. §-a, valamint a Szolgálati Szabályzat 33–34.§-ai alapján került sor. A panaszos lakásán az elővezetést három alkalommal kísérelték meg: 2012. augusztus 4-én 11:15 órakor, 2012. augusztus 6-án 05:00 órakor, valamint 2012. augusztus 9-én 09:44 órakor.

A rendőrök a szolgálati fellépésnek az Rtv.-ben és a Szolgálati szabályzatban előírt módját megtartották, a panaszossal mindvégig kulturált hangnemben beszéltek. Az intézkedések megkezdésekor közölték annak célját (K. A.-né elővezetésére tettek kísérletet), ekkor a panaszos elmondta, hogy édesanyjával nincs beszélő viszonyban, és tájékoztatta a rendőröket, hogy édesanyja pontos tartózkodási helyét nem ismeri, azonban megadott egy Budapest X. kerületi címet, melyen édesanyja feltehetően megtalálható. Az intézkedéseket követően a panaszost tájékoztatták panasztételi jogáról is. A rendelkezésre álló – az ügyirathoz csatolt – levelezés melyet a panaszos a BRFK XV. ker. Rendőrkapitánysággal folytatott, alátámasztja, hogy a panaszos élt is jogorvoslati (panasztételi) jogával. Beadványaira választ is kapott, melyben az elővezetés jogszabályi háttéréről és okáról, valamint a vele szemben intézkedő rendőrök nevééről és rendfokozatáról is tájékoztatták (01150-105-11/2012.ált. sz.).

A rendőri intézkedések mindhárom esetben ugyanúgy zajlottak, és sikertelenek voltak. Az intézkedő rendőrök (mindhárom intézkedés során különböző rendőrök) az adatgyűjtést a helyszínen végrehajtották, majd rendőri jelentést készítettek az eredménytelen elővezetésről.

Meg kívánom jegyezni, hogy megítélésem szerint – a Panasztestület állásfoglalásával ellentétben – *a panaszos vonatkozásában* nem valósíthat meg alapjogsérelmet az a körülmény, hogy a Rendőrség az elővezetést elrendelő szervet csak 18 nappal (2012. augusztus 27-én) az utolsó sikertelen elővezetési kísérletet követően értesítette, mert megállapítható (Budapest rendőrfőkapitányának 01000-105-1065/10/2012. P. sz. tájékoztatása), hogy az elővezető parancsban írt lakcímet a rendőrök 2012. augusztus 27-ig összesen 32 alkalommal ellenőrizték, melynek során a megadott címen nem mindig találtak bárkit is, ilyenkor az ellenőrzés (adatgyűjtés) a szomszédokra terjedt ki. Ezen túlmenően semmilyen jogszabályi előírás nincs arra vonatkozóan, hogy az elővezetési parancsban megadott címen az elővezetést fogatosító rendőrnek hány alkalommal kell megjelennie.

Meg kívánom jegyezni azt is, hogy a hatályos büntetőeljárás és büntetés-végrehajtási jogszabályok nem keletkeztetnek a Rendőrség számára olyan kötelezettséget, mely szerint a sikertelen elővezetés esetén az elővezetendő személyt kötelező jelleggel fel kellene kutatni. Ennek csak akkor van helye, ha a bíróság az elővezetendő személy körözését, vagy vele szemben elfogatóparancs kiadását rendeli el. Minden más esetben az elrendelő szervet kell tájékoztatni az elővezetés sikertelenségéről, mely 01150/6052-39/2012. ált. számon 2012. augusztus 27-én megtörtént.

Megállapítható továbbá a Fővárosi Törvényszék 1.Szv.1270/2012/18. sz., 2014. január 10-én kelt tájékoztató leveléből, hogy miután a Törvényszék a fenti elővezetési címről történt elővezetések sikertelenségéről értesült, 2012. október 26-án elrendelte K. A.-né Budapest X. kerületi tartózkodási helyéről való elővezetését, egyúttal az ügyben további elővezetést a panaszos lakcíméről nem rendelt el. A panaszos lakcíméről történő elővezetés indoka az volt, hogy a jogerős ítélet K. A.-né elítélt tartózkodási helyeként a Budapest XV. Nyírpalota u. 24. III/17. sz. alatti lakást jelölte meg. A bíróság ebben az esetben nem mérlegelhet, az elővezetés elrendelésére – első alkalommal – kizárólag a jogerős ítéletben foglaltak szerint (az abban írt személlyel szemben és az abban megjelölt helyről) van lehetőség.

A fentiek alapján megállapítom, hogy K. A.-né elővezetésének megkísérlésére jogszerűen került sor, mivel azt a bíróság rendelte el, valamint annak a panaszos lakásán történő több alkalommal való végrehajtása is törvényes és arányos volt, mert az államnak a

társadalom hathatós védelme, valamint más személyeknek bűncselekmények elkövetésétől való visszatartása miatti büntetőjogi igényét szem előtt tartva, nyilvánvalóan nem okozott nagyobb hátrányt, mint ami az intézkedés törvényes célja volt. Önmagában az a tény, hogy a panaszos nyilatkozatot tesz (vagy kíván tenni), hogy az elővezetni elrendelt személy nem tartózkodik az elővezetési címen, illetőleg tudomása van arról, hogy az elővezetendő személy hol tartózkodik, nem jelenti a Rendőrség részére fennálló törvényes elővezetési kötelezettség – az elővezetési parancsban foglaltak szerinti – végrehajtásának megszűnését vagy mellőzését. **A fentiek alapján a panasz ezen részét elutasítom.**

2.) A panaszos sérelmezte a vele szemben 2012. augusztus 9-én eljáró rendőrök azonosításának elmaradását.

Az Rtv. 20. §-a alapján:

„(1) A rendőrt az intézkedés során

a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy

b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.

(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

(3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.”

A Szolgálati Szabályzat 5. §-a alapján:

„Az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”

A panaszossal szemben 2012. augusztus 9-én 09:44 órakor foganatosított rendőri intézkedésről rendelkezésre álló 01150/6059-9/2012. ált. sz. rendőri jelentés alapján az intézkedés a következőképpen zajlott le:

A panaszos lakásán megjelent rendőrök az intézkedés megkezdésekor napszaknak megfelelően köszöntek, bemutatkoztak és közölték vele, hogy honnan érkeztek, valamint az intézkedés okát (az elővezetési parancsban foglaltakat). A panaszos ezt követően tájékoztatta a rendőröket, hogy a keresett személy nem tartózkodik a lakásban, valamint a helyiségeket közösen megnézték. Közölte a panaszos azt is, hogy mivel őt indokolatlanul zaklatják, panaszt fog tenni az intézkedő rendőrök ellen, ehhez a szükséges adatokat (név, azonosító szám) elkérte, és ezeket rendelkezésére is bocsátották. Az intézkedés befejeztével a panaszost panasztételi jogáról is tájékoztatták.

A fenti panaszpont dokumentációjára vonatkozóan a panaszos a saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem adott, illetve az eljárás során e tárgykörben – a

rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – további bizonyíték nem merült fel. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bekezdése alapján, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, a rendőri jelentésekben foglaltakat fogadtam el. **A fentiek alapján a panasznak ezen részét is elutasítom.**

3.) A panaszos sérelmezte, hogy panaszával sem a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányságon, sem a BRFK Teve utcai épületében nem foglalkoztak érdemben, valamint hogy jegyzőkönyvet sem kapott a panasz felvételéről.

A BRFK XV. ker. Rendőrkapitányság vezetőjének 01150-105/11-6/2012. P. sz. összefoglaló jelentése alapján megállapítható, hogy a panaszos 2012. augusztus 6-án 12:39 órakor személyesen megjelent a BRFK XV. ker. Rendőrkapitányság épületében, ahol a szolgálatparancsnok az ügyeletes tiszt jelenlétében meghallgatta. A panaszos elmondta, hogy az ő lakásán keresik elítélt édesanyját, aki azonban nem tartózkodik ott. Elmondta továbbá, hogy az intézkedés tényével van problémája, nem az intézkedő rendőrök személyével, mert az intézkedést kulturáltnak találta, a megfelelő tájékoztatást is megkapta a rendőröktől. A meghallgatását követően a szolgálatparancsnok tájékoztatta a panaszost a jogorvoslati lehetőségeiről, valamint az elővezetés szükségességéről, és jogszabályi háttéréről. A panaszos ki- és beléptetéséről bizonylat áll rendelkezésre, mely a panaszos személyes megjelenésének tényét támasztja alá.

A panaszos ezen túlmenően minden, általa sérelmezett intézkedést követően panasszal élt az elbírálásra hatáskörrel rendelkező és illetékes rendőri szervek előtt, mely levelezésének másolatát – az arra kapott válaszlevelekkel együtt – a Panasztestületnek címzett beadványához csatolta.

Budapest Rendőrfőkapitányának 01000-105-1065/10/2012. P. sz. levele alapján megállapítható, hogy a panaszos 2012. augusztus 6-án 17:30 óra körüli időben megjelent a Rendőrségi Igazgatási Központ 1139 Budapest, Teve u. 4–6. sz. alatti épületének panaszfelvevő helyiségében. A panaszfelvevő éppen feljelentést vett fel, a panaszos ekkor távozni készült, de a panaszfelvevő utána ment és megkérdezte, hogy miben segíthet. A panaszos ekkor röviden elmondta problémáját, és azt a tájékoztatást kapta, hogy írásos kérelemmel fordulhat a rendőrök adatainak kiadása iránt, mivel azok nem nyilvános adatok. A panaszos nem kívánt élni azzal a lehetőséggel, hogy a panaszfelvevő helyiségben készítse el a beadványát, vagy hogy ezt a panaszfelvevő – az előző ügyfél után – készítse el neki. A panaszos kifejezett panasztételi szándékot nem jelzett a panaszfelvevő felé, a fenti számú levél szerint feltehetően azért, mert várakoznia kellett volna.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az ügyeletes panaszfelvevő szakszerűtlenül tájékoztatta a panaszost annak tekintetében, hogy a rendőrök neve közérdekű adat-e, és hogy ennek kiadása iránt írásos kérelemmel kell élnie. Ennek észlelésekor a panaszfelvevő felettese felhívta a panaszfelvevő figyelmét az ügyfelek szakszerű, jogszabályi előírásoknak mindenben megfelelő tájékoztatására, azonban az esetet olyan enyhe súlyú hibának ítélte meg, hogy fegyelmi eljárás megindítását, vagy ezzel kapcsolatban egyéb intézkedés megtételét nem tartotta szükségesnek.

Megállapítom, hogy mivel a panaszos minden esetben élhetett panasztételi jogával, valamint mivel a részére nyújtott tájékoztatás nem érte el a súlyos alapjogsérelem

megállapításához szükséges mértékű hiányosságot, a panaszt a fentiek alapján ezen vonatkozásában is elutasítom.

VI.

A Panasztestület állásfoglalásában tett megállapításokkal a határozat V. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bekezdése, a 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 26. § (1) bekezdése, a 33. § (3) bekezdése, az 50. § (1) bekezdése, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, valamint 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 20. §-a, a 26. § (1) bekezdése, 34. §-a, 92. § (1) és (3) bekezdései, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. §-a, 33-34. §-ai.

Budapest, 2014. február 17.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**